

עמ"ת 4124/10/14 - מדינת ישראל נגד משה גרוס

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עמ"ת 4124-10-14 מדינת ישראל נ'
גרוס(עציר)
לפני כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

02 אוקטובר 2014

העוררת
נגד
המשיב

מדינת ישראל
משה גרוס (עציר)

נוכחים:

ב"כ העוררת עו"ד דפנה ינוביץ-דוד

ב"כ המשיב עו"ד אנה שכטמן

המשיב הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט דורון חסדאי) מיום 1.10.14 לפיה שוחרר המשיב בתנאים.

ביום 13.8.14 הוגש כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירת אימים. כמו כן הוגשה כנגדו בקשה למעצר עד תום ההליכים.

בכתב האישום מיוחס למשיב כי איים על שכנו המתגורר עמו באותו בניין בפתח תקווה תוך שהוא אוזח בידו חפץ הנחזה להיות סכין וצועק למתלונן בשפה הרוסית כי ידקור אותו ואת כלבו.

המשיב נתון במעצר מיום 11.8.14.

יוסף כי למשיב עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, לרבות אימים וכן בעבירות רכוש וסמים משנים עברו.

עמוד 1

המשיב ריצה מאסרים לתקופות משמעותיות והשתחרר ביום 8.9.13.

לאחר שנקבע כי קיימות ראיות לכאורה, הופנה המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן כדי שתיבחן האפשרות לשחררו לחלופה. בסופו של דבר ניתן תסקיר שאינו ממליץ על המפקחת העיקרית המוצעת על ידי המשיב שהיא אמו בת ה-83, שבביתה אמור המשיב לשהות בתנאי מעצר בית מלאים.

בית משפט קמא בחן את המפקחים אף בעצמו והתרשם כי ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופה המוצעת על ידו תוך קביעת תנאים כספיים משמעותיים בתוספת איזוק אלקטרוני, אשר יהיה בו כדי להשלים את החלופה באופן הולם וסביר.

המחלוקת שבפניי אינה בשאלה האם יש לשחרר את המשיב ממעצר אלא בשאלה האם החלופה שנקבעה על ידי בית משפט קמא הינה חלופה ראויה בשים לב למסוכנותו של המשיב, עברו הפלילי המכביד, המרחק הקצר יחסית בין מקום מגורי האם למקום מגורי המתלונן, גילה המתקדם של האם ומצבה הבריאותי וחוסר פניות מצד שני המפקחים הנוספים לסייע בידה סיוע של ממש.

לאחר ששמעתי את הצדדים, סבורה אני כי לא נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא אשר בחן את החלופה בכובד ראש והכביד בגובה הערבות שהטיל על המפקחים, סכום ההתחייבות העצמית שקבע תוך הוספת האיזוק האלקטרוני, אשר נקבע כי התקנתו תהווה תנאי לשחרור.

כמו כן, נקבע על ידי בית משפט קמא כי המשיב יהיה נתון לפיקוח מעצרים על ידי שירות המבחן למשך 6 חודשים.

בית המשפט הדגיש, הן בפני המשיב והן בפני המפקחים, כי כל הפרה של תנאי השחרור, קלה כחמורה, עלולה להוביל למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו וכן כי חובתם של המפקחים להודיע למשטרה על כל הפרה, כאמור.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כי יש מקום להתערב בהחלטה המורה על שחרורו של המשיב.

הערר נדחה.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ה, 02/10/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

